

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115226912
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4115226912.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, B., zastúpený Advokátska kancelária BIZOŇ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, proti žalovanému: Poľnohospodárska pôda, s.r.o., so sídlom Bratislava, Žehrianska 3179/3, zastúpený Advokátska kancelária Law Service, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 5. decembra 2016 č. k. 10C/482/2015-256 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 7. februára 2017 č. k. 10C/482/2015-261, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v časti výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku, (ďalej iba „CSP“) uznesením zo dňa 05.12.2016 č. k. 10C/482/2015-256 v spojení s opravným uznesením zo dňa 07.02.2017 č. k. 10C/482/2015-261 zastavil konanie, žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, žalobcovi vrátil súdny poplatok v sume 92,80 eura a zároveň aj zrušil uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 16.09.2015 č. k. 10C/482/2015-34 o nariadenom neodkladnom opatrení.

2. V odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalobca pred začatím pojednávania vo veci samej zobral svoju žalobu v celom rozsahu späť, pretože po začatí konania došlo k zápisu jeho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v dôsledku podaného protestu prokurátora. Súd konanie zastavil bez súhlasu žalovaného, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo skôr, ako sa začalo pojednávanie.

3. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil podľa § 144 a § 145 ods. 1 CSP s tým, že žalobca späťvzatím žaloby z dôvodu, že po začatí konania bol rozhodnutím správneho orgánu zapísaný ako vlastník spornej nehnuteľnosti, pričom následne si voči nemu uplatnil predkupné právo štát a preto zastavenie konania nezavinil. Naopak žalovaný vlastnícke právo žalobcu popieral, aktívne sa bránil aj voči konaniam na príslušných správnych orgánoch vo veci určenia vlastníckeho práva žalobcu. Zastavenie konania zavinil žalovaný a teda svojim správaním zavinil späťvzatie žaloby, ktorá bola podaná dôvodne. Vzhľadom k uvedenému bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalovaný, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý výrok II. prvoinštančného uznesenia OS Nitra zo dňa 05.12.2016 č. k. 10C/482/2015-232 zmenil tak, že ako žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania. Zavinenie účastníka pri zastavení konania je nutné posudzovať len z procesného hľadiska, podľa procesného výsledku. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana svoju žalobu vzala späť s tým, aby konanie bolo zastavené. K prevzatíu právneho zastúpenia došlo dňa 26.05.2016 a späťvzatie žaloby bolo doručené súdu koncom roku 2016. Ak by mala byť príčinou späťvzatia tá skutočnosť, že bol úspešne podaný protest, tak potom mal žalobca žalobu zobrať späť hneď, ako sa to dozvedel. Ak by takto postupoval, žiadne trovy právneho zastúpenia by na strane žalovaného nevznikli. Súd nesprávne zistil skutkový stav, pretože z dôkazov vyplýva, že zastavenie konania späťvzatím žaloby procesne zaviniť žalobca a takisto procesne zaviniť aj trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, pretože k samotnému späťvzatíu žaloby pristúpil až po uplynutí značného časového obdobia po zistení dôvodov na späťvzatie. Žalobca sa neplatnosti domáhal z viacerých dôvodov a je predčasné vysloviť záver, či jeho žaloba bola alebo nebola podaná dôvodne. Z uvedeného je zrejmé, že hmotnoprávne otázky neboli vyriešené s konečnou platnosťou. Súd má vo veci rozhodovať iba o procesných návrhoch, z ktorých nemožno vyvodiť hmotnoprávny záver.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie OS Nitra zo dňa 05.12.2016 č. k. 10C/482/2015-256 ako vecne správne potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný prehral svoj spor v konaní o proteste prokurátora a preto zastavenie tohto konania podľa § 256 ods. 1 CSP treba posudzovať tak, že ho procesne zaviniť žalovaný. Napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom. Nezdiala ten názor, že ust. § 220 CSP sa subsidiárne vzťahuje aj na písomné vyhotovenie uznesenia, pretože tomu jednak bráni zásada hospodárnosti konania, ako aj ust. § 236 CSP.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) rozhodol o podanom odvolaní žalovaného uznesením zo dňa 30.03.2017 č. k. 5Co/139/2017-312 tak, že napadnuté prvoinštančné uznesenie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti výroku II., ako vecne správne potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd poznamenal, že sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), ktoré ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého a zároveň aj potvrdeného rozhodnutia o náhrade trov konania poznamenal, že v čase, keď žalobca podal svoju žalobu na súde, nemal tento inú právnu možnosť, ako sa domáhať ochrany svojich práv. V tom čase bol právny stav k predmetnej nehnuteľnosti taký, že existovalo právoplatné rozhodnutie príslušného katastrálneho odboru o povolení vlastníckeho práva v prospech žalovaného. Za daného stavu existoval naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva, pretože žalovaný vlastníctvo žalobcu neuznával. Úspešným protestom zo strany prokurátora, následne žalobca prestal mať záujem na požadovanom určení, pretože mu bolo vrátené vlastníctvo k požadovanej nehnuteľnosti. Logickým vyústením tohto procesu, ktorý nemohol ovplyvniť ani jeden z účastníkov konania, bolo následné späťvzatie žaloby, ktorá však voči žalovanému bola podaná dôvodne a preto súd prvej inštancie správne rozhodol o náhrade trov konania v danej zastavenej veci.

8. Žalovaný v domnení, že došlo k porušeniu jeho základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/139/2017-312 zo dňa 30.03.2017 právoplatným dňa 09.06.2017, podal ústavnú sťažnosť spoločnosti Poľnohospodárska Pôda, s.r.o., ktorou bolo namietané porušenie jej základných práv a slobôd citovaným uznesením Krajského súdu v Nitre, ktorú sťažnosť prijal Ústavný súd SR uznesením zo dňa 14.09.2017 č. k. II ÚS 569/2017-11 na ďalšie konanie. V predmetnej sťažnosti sťažovateľ (žalovaný) žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Nitre na ďalšie konanie.

9. Ústavný súd SR o podanej sťažnosti rozhodol Nálezom zo dňa 20.03.2018 č. k. II. ÚS 569/2017-46, v ktorom v rámci výroku uviedol, že základné právo obchodnej spoločnosti Poľnohospodárska Pôda s.r.o., na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj jej právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Krajský súd v Nitre svojim uznesením zo dňa 30.03.2017 č. k. 5Co/139/2017 porušil.

10. Ďalším výrokom uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/139/2017-312 zo dňa 30.03.2017 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

11. Krajskému súdu v Nitre uložil povinnosť uhradiť trovy konania obchodnej spoločnosti Poľnohospodárska Pôda s.r.o., v sume 374,80 eura na účet Advokátskej kancelárie Law Service, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

12. V odôvodnení nálezu ústavný súd mimo iného poukázal aj na to, že z právneho hľadiska § 256 ods. 1 CSP, na základe ktorého všeobecné súdy náhradu trov konania posudzovali aj z obsahového hľadiska je v podstate totožný so skorším ustanovením § 146 ods. 2 OSP, ktorý platil do 30.06.2016. Niet preto dôvod neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov týkajúcu sa § 146 ods. 2 OSP. Pri použití § 146 ods. 2 veta prvej OSP treba otázku, či účastník zavinil, že konanie muselo byť zastavené, posudzovať podľa procesného výsledku. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu, možno odporcovi uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. Z argumentácie odvolacieho súdu vôbec nevyplýva, akým správaním (čím) mala sťažovateľka procesne zaviniť potrebu späťvzatia žaloby a následného zastavenia konania. Vo všeobecnosti možno uviesť, že žalovaný procesne zavinil potrebu späťvzatia návrhu a následného zastavenia konania spravidla vtedy, keď sa po podaní návrhu rozhodne navrhovateľov nárok uspokojiť (hoci v predsporovom štádiu odmietal tak urobiť). V danom prípade je nesporné, že postoj sťažovateľky k podanej žalobe bol po celý čas trvania konania nezmenený, pretože táto po celý čas trvania konania s podanou žalobu nesúhlasila. Skutočnosť, že žalobca prestal mať naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva v dôsledku zrušenia rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva sťažovateľky na základe protestu prokurátorky nemožno hodnotiť ako procesné zavinenie sťažovateľky na potrebe späťvzatia žaloby a následného zastavenia konania. Podľa názoru ústavného súdu krajský súd dôsledne nerozlišuje medzi procesným zavinením sťažovateľky na potrebe podať žalobu a jej procesným zavinením na potrebe vziať žalobu späť a na následnom zastavení konania. Kým potrebu podať žalobu sťažovateľka svojím negatívnym postojom vo veci samej procesne nepochybné zavinila, zatiaľ otázka, či a akým spôsobom procesne zavinila späťvzatie žaloby s následným zastavením konania zostala nezodpovedaná zo strany krajského súdu.

13. Ústavný súd zároveň uviedol, že sťažovateľka dôvodne poukázala na iné uznesenie krajského súdu (č. k. 5Co/736/2016-236 zo dňa 22.12.2016), v ktorom v obdobnej veci bol vyslovený podstatne odlišný právny názor o otázke náhrady trov konania, pričom nie je bez významu, že rozhodoval ten istý senát krajského súdu. Z pohľadu ústavného súdu potom prichodí v tejto súvislosti konštatovať to, že zmena právneho názoru v obdobnej veci bez akéhokoľvek vysvetlenia súdom, prečo k takejto zmene došlo, sa javí ako arbitrárnosť (svojevôľa) a je zásahom do princípu právnej istoty ako súčasťou právneho štátu, pretože tento princíp predpokladá, že skutkovo obdobné veci budú aj obdobne právne posudzované. Takisto nie je bez významu ani skutočnosť, že porušenie žalobcom tvrdeného predkupného práva štátu v nijakom prípade nemohla zaviniť sťažovateľka. To, že žalobca podľa vlastného tvrdenia o predkupnom práve v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy nevedel, na uvedenom závere nič nemení.

14. Ústavný súd s poukazom na ust. § 56 ods. 2 vety prvej a ust. § 56 ods. 3 písm. b/ zák. o ústavnom súde zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/139/2017-312 z 30.03.2017 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní bude krajský súd viazaný právnym názorom ústavného súdu.

15. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný právnym názorom ústavného súdu, vec opätovne v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania prvoinštančného súdu prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) viazaný pritom rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) dospejúc k tomu záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné v napadnutej časti výroku o priznaní náhrady trov konania žalobcovi v rozsahu 100 % podľa § 388 CSP zmeniť tak, že žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože odvolací súd nevzhladol dôvody k potvrdeniu, alebo zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

16. Podľa § 56 ods. 6 zák. č. 38/1992 Z. z., o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení sudcov, ak Ústavný súd právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah zruší a vec vráti na ďalšie konanie, ten kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný

zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom Ústavného súdu.

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

17. Odvolací súd v súvislosti so zmenou uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku procesným postupom podľa § 388 CSP poznamenáva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách zastaveného konania mal k dispozícii dostatočne zistený skutkový stav, ktorý však následne po právnej stránke a v súvislosti s aplikáciou ust. § 256 ods. 1 CSP nesprávne vyhodnotil po právnej stránke. Je síce pravdou, že žalobca v čase podania svojej určovacej žaloby nemal inú možnosť domáhať sa ochrany svojich práv. Ďalej však už nie je možné súhlasiť s konštatovaním prvoinštančného súdu v tom smere, že stratu naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení vlastníckeho práva na základe protestu prokurátorky je možné hodnotiť ako procesné zavinenie žalovaného na späťvzati žaloby. V tomto smere je potrebné uviesť, že žalovaný nesie procesné zavinenie na podaní žaloby zo strany žalobcu, ktoré však nemá vplyv na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP. Dôležitým faktorom v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov tohto zastaveného konania je zistenie procesného zavinenia na potrebe vziať žalobu späť s následným zastavením konania, ktoré odvolací súd na strane žalovaného nezistil vôbec. Žalovaný takisto nenesie žiadnu vinu na tom, že došlo k porušeniu žalobcom tvrdného predkupného práva štátu. Tá skutočnosť, že žalobca o tomto predkupnom práve štátu nevedel, na uvedenom závere nič nemení. V danom prípade nie je možné prijať ani ten záver, že späťvzatie žaloby žalobcu bolo dôsledkom akéhosi zmeneného sa správania žalovaného v priebehu konania, nakoľko žalovaný v priebehu konania zastával k podanej žalobe nemenný postoj. Pri samotnom posudzovaní procesného zavinenia v súvislosti so zastavením konania vo veci samej, nie je možné prihliadať na potencionálnu úspešnosť žalobcu v ním iniciovanom konaní z hľadiska hmotného práva. V prvom rade je potrebné pri posudzovaní tohto procesného zavinenia na strane žalobcu brať zreteľ na to, že žalobca zoberal svoju žalobu späť, pričom žalovaný ani len čiastočne nesplnil to, čo bolo v žalobnom petite uplatnené. Vychádzajúc z uvedeného je potom potrebné prijať ten záver, že v danom prípade existuje procesné zavinenie na zastavení konania na strane žalobcu. Procesné zavinenie v zmysle § 256 ods. 1 CSP sa posudzuje iba po procesnej stránke a zavinenie je potrebné vykladať vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom je správanie sa strany sporu príčinou a vznik trov konania protistrany je následkom. Za takéto procesné zavinenie je potrebné považovať aj odpadnutie predmetu sporu (daný prípad), ktorú skutočnosť nie je možné pripočítať na ťarchu žalovaného, ktorý sa v spore iba bránil. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie NS SR zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 7MCdo/1/2014, v ktorom sa uvádza: Ustanovenie § 146 ods. 2 OSP (teraz § 256 ods. 1 CSP) vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenej v § 142 OSP. Toto ustanovenie vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon má za následok zastavenie konania. Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c/ OSP s § 146 ods. 2 OSP vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia žaloby, musí sa zaoberať

pri rozhodovaní o náhrade otázkou, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárok vyplývajúci nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku konania odporcu (žalovaného) k požiadavkám navrhovateľa (žalobcu). Ide teda o to, či sa navrhovateľ domohol k uplatnenému nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by navrhovateľ bol v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

18. Odvolací súd v danom prípade nevzhladol dôvod pre použitie ust. § 257 CSP, ohľadne výnimočného nepriznania náhrady trov konania pri preukázaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa a preto žiadnu zo strán nevyzýval na vyjadrenie k aplikácii tohto ustanovenia.

19. S prihliadnutím na uvedené dôvody, odvolací súd dospel k odlišnému právnomu záveru, ako súd prvej inštancie v tom smere, že to bol práve žalovaný, ktorý svojim správaním v priebehu konania zavinil, že žalobca zobral svoju žalobu späť. Vychádzajúc z tej skutočnosti, že žalobca vzal svoju žalobu späť, pričom žalovaný nesplnil ani len náznak toho, čo bolo v žalobnom petite uplatnené, je potrebné nad mieru akýchkoľvek pochybností zaujať ten záver, ako zaujal v danom prípade odvolací súd, t. j. že procesné zavinenie na zastavení konania v danej prejednávanej veci spočíva na strane žalobcu.

S poukazom na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní žalovaného, pri aplikácii procesného postupu v zmysle § 388 CSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Vzhľadom na zachovanie jednotnosti a kontinuitnosti rozhodnutí odvolacieho senátu 5Co, ako aj vo vzťahu k rozhodnutiam iných odvolacích senátov KS v Nitre viažucich sa k danej problematike (náhrada trov zastaveného konania) sa odvolací súd odklonil od svojho pôvodne zaujatého právneho názoru v tom smere, že náhrada trov zastaveného konania by mala patriť žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že náhrada týchto trov v rozsahu 100 % by mala patriť žalovanému, nakoľko odvolací súd mal za preukázané v danej veci to, že procesné zavinenie na zastavení konania je na strane žalobcu.

20. Záverom odvolací súd poznamenáva, že mu je známa rozhodovacia činnosť ostatných odvolacích senátov Krajského súdu v obdobných skutkovo a právnych veciach (Právoplatné uznesenie KS v Nitre zo dňa 28.03.2018 č. k. 25Co/336/2017-138, ktorým uznesením v konečnom dôsledku bola priznaná náhrada trov konania žalovanému - Poľnohospodárska Pôda s.r.o., v rozsahu 100 % a právoplatné uznesenie KS v Nitre zo dňa 29.11.2017 č. k. 8Co/262/2017-394, ktorým uznesením, takisto v konečnom dôsledku bola tomu istému žalovanému priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %).

21. O náhrade trov odvolacieho konania v prejednávanej veci rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP s tým, že úspešnému žalovanému v tomto konaní priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s § 3 ods. 9 veta posledná zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).